

SLOVENSKI NAROD.

I haja vsak dan sveder, izimni nedelje in praznike, ter velja po pošti prejemati za avstro-ogerske dežele na vsa leta 15 gld., za pol leta 8 gld., za četrt leta 4 gld., za jeden mesec 1 gld, 40 kr. — Za Ljubljano brez pošiljanja na dom na vsa leta 18 gld., za četrt leta 3 gld, 80 kr., za jeden mesec 1 gld, 10 kr. Za pošiljanje na dom računati se po 10 kr. na mesec, po 30 kr. za četrt leta. — Za tuje dežele toliko več, kolikor poština znaša.

Za osnanila plačuje se od četiristopne petit-vrate po 6 kr., če se oznanilo jedenkrat tiska, po 5 kr., če se dvakrat, in po 4 kr., če se trikrat ali večkrat tiska.

Dopisi naj se izvolé frankirati. — Rokopisi se ne vračajo. — Uredništvo in upravništvo je na Kongresnem trgu št. 12.

Upravništvu naj se blagovolijo pošiljati naročnine, reklamacije, osnanila, t. j. vse administrativne stvari.

Deželni zbori.

Slovenci imamo obilo uzrokov, da se zanimamo za letošnje zasedanje deželnih zborov, saj skoro ni dvoma, da se bo občna pozornost koncentrovala prav na tiste deželne zastope, v katerih ima tudi slovenski narod svoje zastopnike. Tista vprašanja, katerih odstranitev si je postavila koalicijska vlada za nalogo, ker se njih rešitve navzlic veliki večini v državnem zboru ne upa lotiti, tista vprašanja bodo v deželnih zborih zavzela prvo mesto in proučila ostre razprave, mogoče je pa tudi, da se iz njih izcimijo še druge posledice.

Danes, dré 27., sta se sešla dva deželna zbora, v katerih je zastopan tudi slovenski narod: štajerski in goriški.

V goriškem deželnem zboru je pričakovati burnih prizorov. Lahi bodo gotovo z vsemi silami skušali preprečiti dovoljenje podpore slovenski obrtni šoli in že to utegne razburiti duhove, ali glavna stvar to ne bo, niti ne vprašanje o furlanski lokalni železnici, ampak poglavitni predmet razpravam bo postopanje dež. glavarja grofa Franca Coroninija. Slovenski poslanci imajo dolžnost, da obračunajo s tem možem, ki je ves svoj, s pomočjo slovenskega prebivalstva pridobilni upliv porabil zoper tisto mr. vico ravnopravnosti, katero je primorskim Slovincem in Hrvatom hotel podeliti pravosodni minister. Vlada bo gotovo skušala pregovoriti slovenske poslance, naj molče o celi stvari in bati se je, da se bo dal pregovoriti ta ali oni slovenski poslanec, kateremu je za ohranitev vladne naklonjenosti več kakor za čast narodov, ali še je v goriški deželni zbornici nekaj mož, kateri se zavedajo svojih dolžnostij in od teh je pričakovati, da bodo deželnemu glavarju na polna usta povedali, da mu slovensko prebivalstvo nič več ne zaupa in da obsoja njegovo postopanje zoper ravnopravnost pri sodiščih.

V štajerskem deželnem zboru bodo nemški nacionalci spravili vprašanje o utrakvistični gimnaziji v Celji na razgovor. Ne dvomimo, da se izreče deželni zbor zoper gimnazijo, naj slovenski poslanci

opravičenost naše zahteve še tako jasno in neovržno dokažejo. Zanimivo pri celi stvari bo samo to, da bodo koalirani levičarji glasovali po ukazu nekoaliranih nacionalcev zoper slovenske, za koalicijo tako navdušene poslance.

Jutri se snide deželni zbor kranjski. Tudi tu utegnejo nastati živahne politične debate. Na Kranjskem se je tekom letošnjega leta marsikaj zgodilo, kar je potrebno v deželni zbornici pojasniti, v prvi vrsti pa je dati katoliško-konservativni stranki priliko, da se izreče glede brzojavke, a katero je g. Detela pozdravil šulvereinsko šolo v Belipeči in glede prepovedi deželnega odbora, da se ne smejo napraviti samoslovenski javni napisi v Ljubljani.

Koroški deželni zbor se snide šele po novem letu namreč dne 3. januarja. Posebnih razprav pač ni pričakovati, če jih v svoji preširnosti ne sprožijo nemški poslanci.

Živahnejše pa bodo razprave v Tržaškem in v isterskem dež. zboru, katera sta sklicana na dan 10. januarja. Tu se bo govorilo o narodni ravnopravnosti in ker so Lahi strastni in brezobzirni, slovenski poslanci pa — hvala Bogu — niso rezljani iz mehkega lesa niti okuženi tistega internacionalizma, čegar navdušeni privrženci so pri nas takozvani katoliško-konservativni koaliranci, zato ni misliti, da bo stvar gladko iztekla; zlasti če vlada ni storila ničesar, da zagotovi slovenskim poslancem rabo njih jezika in njih osobno varnost, utegne doživeti neugodno presenečenje.

Vse torej kaže, da bo letošnje zasedanje dež. zborov burao in da bodo deželnozborske razprave dokazale neizvedljivost koalicijskega programa, da se morajo v strau postaviti narodnostna in politična vprašanja.

Položaj v Bolgarski.

Soŕija 24. decembra. [Izv. dop.]

Bolgarsko sobranje se je sešlo na redno zasedanje dne 15. oktobra. Zastopane so v njem vse stranke in frakcije, večino imajo južnobolgarski

unijonisti, konservativci, katerih je kakih dvajset in neki Cankovci, a podpirali so to večino pristaši Radoslavovi, katerih je kakih 40. Manjšina je bila sestavljena iz odločnih Cankovcev, Karavelovcev in treh socialistov. Večji del v večini stoječih poslancev je naklonjen rusofilski politiki, v tem, ko so ostali poslanci v tem oziru ali indiferentni ali pa rusofilski politiki nasprotni.

Sobranje je doslej rešilo nekaj važnejših zakonskih predlog, a največ časa je potratilo na verifikacije volitev. Glede volitev se je slišalo mnogo pritožb; očitale se je vladi, da je z nasilstvom in s pomočjo družih sredstev uplivala na volitve. Zlasti se je očitale ministru Radoslavovu, da je tako deloval tam, kjer so bili voljeni njegovi pristaši. Sobranje je tudi nekaj volitev razveljavilo in zadelo s tem največ pristaše ministra Radoslavova. To je Radoslavova in njegovega tovariša Peševa napotilo, da sta večkrat ponujala ostavko, pa se zopet dala pregovoriti. Konflikt mej njima in ostalimi ministri pa je nastal, ko se je predlagala amnestija. Večina je predlagala, naj se amnestirajo vsi politični prestopniki, kateri so kaj zgrešili v dóbi od l. 1887 do 18. maja 1894, manjšina pa je zahtevala, naj se sploh vsi politični prestopniki pomilostijo, izvzemši jedino tiste, ki so bili ministri. Ti bi se morali opravičiti pred posebno preiskovalno komisijo, katero je sobranje volilo že prej.

Vsled teh in še drugih nasprotstev je nastala ministerska kriza. Koburžan je vsprejel ostavko ministerstva in se posvetoval z raznimi političnimi voditelji. Najprej je naročil Radoslavovu, naj sestavi novo vlado, ker je Radoslavov zatrjeval, da zamore izhajati s sedanjim sobranjem. Računal je, da privabi na svojo stran Cankovce in vsaj nekatere konservativce. Ker se mu pa to ni posrečilo, je sporočil Koburžanu, da zamore novo vlado sestaviti le če razpusti sobranje. Tega Koburžan ni privolil nego naročil zopet Stojlovu, naj sestavi ministerstvo. Stojlov je to storil in iz nove vlade izključil Radoslavova in njegovega somišljenika Peševa. Na njiju mesti sta stopila Minčević in Madžarov.

LISTEK.

„Te punice, te punice . . .!“

(Izvirna novela, spisal Fr. Kosec.)

VII.

(Dalje)

Tiho je bilo v sobi in le pridušeno ihtenje Vidino na prsih ljubljeneža moža pretrgalo je hipno grobni mir in mrtvaško tišino . . .

Tam na postelji pa je ležalo nepremično rmeno blede truplo arheologovo.

Okoli pol odprtih ust mu je legla neka prijazno-britka poteza, po vsem obrazu pa je bilo razlito neko blaženo smehljanje.

Nehoté se je spomnil Mrak, da je imel dobri starec baš in samo tedaj ta izraz na licih, kadar je v nekaki srečni obupnosti tožil:

„Oh, te punice, — te punice bodo moja smrt!“ —

Bilo je nekako tri mesece po Weigsteinovem pokopu.

Na verandi pred Mrakovim gradom, ki je visel kakor lastovičje gnezdo na strmi skali, je sedela znana nam družba.

Baš je zahajalo soluce za gostim smrekovim gozdom, ki je šumel za gradom, in spodaj pod

gradom, v širni dolini s polji, logi, travniki in vasi-cami se je začelo mračiti. Topel spomladanski veter je pihal in donašal svež vonj dehtečega cvetja in zelenja; iz parka ob gradu pa je donelo vzdihujoče in togujoče petje zaljubljenega slavca.

„Zadnji večer ste nocoj pod našo streho, gospa. Vesel sem, da Vam je ugajalo življenje pri nas in da se povrnete popolnoma zdrava v belo Ljubljano.“

Mož, ki je tako govoril, je bil sivolasi, a še vedno kot hrast krepki grajščak in veleposestnik Mrak. V zelenoobrobjeni lovski obleki pušil je iz velike pipe, ob nogah pa mu je ležal prepeličar.

„Ne morem se Vam in Vašej gospej dovolj zahvaliti za vso blagonaklonjenost in prisrčnost, s katero ste me negovali cel čas.“

„Nič hvale, gospa, — celó mi smo Vam hvaležni, da ste nam delali tako ljubeznivo in zabavno druščino. Saj veste, moj soprog je vedno po opravkih z doma in navadno morave z Evo same ostati v gradu s služinčadijo, — dolgčas nama bo sedaj!“

Gospa Mrakova je bila še vedno lepa in ponosna ženska, dasi je imela že dvajsetletno hčerko in sina nadporočnika.

„Oh, mamica, kaj ne da naju mora še večkrat priti obiskat gospa Kodrova!“ — spregovorila je vitka, črnolasa Eva in se kakor ljubeča sestra oklenila gospe Vide.

„Dà, dà, gotovo prideta, Eva, — jaz ju siloma pritiram, če ne bodeta hotela iti z lepa!“

„Ne bo treba, dragi Mrak!“ — zasmejal se je Koder. — „Da bi pa še kdaj samoval v Ljubljani, dočim bi bila Vida tu, ne, tega ne dovolim nikdar več!“ — šalil se je lajtnant. —

Mesec dnij po strižčevi smrti se je poročila Vida, čisto sama na sveti, s poročnikom Kodrom; — žal, da se je njena bolezen na prsih vsled prebitih žalostnih ur in skrbij tako poslabšala, da je bil Koder vsled zdravniškega ukaza prisiljen sprejeti tovarišovo prijazno ponudbo ter Vido odpeljal na solčno Gorenjsko, na zračno grajščino Mrakovo, ki je ležala sredi najdivnejše prirode. Britko je pogrešal mladi mož svoje ženke, — nò, danes je prišel po njo, da jo povede zopet zdravo za stalno v svoj mili dom. Tudi Mrak ga je spremlil.

Iz doline so se začuli zvonovi vaških cerkvic znanečih „Ave-Marijo“; visoki in nizki, jasni in temni glasovi zveneli so po večernem zraku ter se združevali v skrivnostno bajno melodijo.

Zvezda se je užigala za zvezdo na nebesnem svodu in polna, rmena luna se je prikazala na obzorji.

Družba je molčala; — vsak je bil zatopljen v svoje misli, ki so pa plavale skupno nad nizko pozornostjo ter se dvigale v nezavedni pobožnosti k nebesom . . .

(Konec prih.)

Ministerstvo je tako-le sestavljeno: dr. Stojlov, predsednik in minister notranjih del; Načovič, minister vnanih del; Gežev, finančni in provizorno trgovinski in poljedelski, Veličkov, naučni, polkovnik Petrov, vojni, M. M. Minčević, pravosodni minister in Madžarov, minister javnih zgradb in komunikacij.

Nova sta v ministerstvu Minčević in Madžarov. Minčević je bil doslej bolgarski dip'omatični agent na Dunaju in se prišteva konservativni stranki, Madžarov je unionist ter je bil v istočni Rumeliji pred nje zedinjenjem s kneževino direktor vlade.

Dne 21. t. m. je ministerski predsednik Stojlov naznanil sobranju imenovanje novega ministerstva. Sobranje je na to koj začelo razpravljati o amnestiji. Govorilo se je mnogo. Končno se je vsa stvar odkazala posebni komisiji, kateri bo predlagati, kdo naj se izključi od amnestije, na katero dobo naj se ta sploh nanaša. Vlada se amnestiji ne more zoperstavljati; pridobiti mora Cinkovce, ker potrebuje njih glasove, zakaj Radoslavov in njegovi pristaši se brez dvoma ločijo od večine in če vlada na njih mesto ne pridobi nekoliko glasov Cinkovcev, nima več zaslombe v sobranju. —A—

Politični razgled.

Notranje dežele.

V Ljubljani, 27. decembra.

Šuklje in Stürgkh.

Kakor smo že javili, je dvorni svetnik Šuklje koncem državnozbornskega zasedanja odložil svoj mandat in takisto je tudi storil dvorni svetnik grof Stürgkh.

Računski dvor.

V prihodnjem zasedanju drž. zbora se bo preseljal tudi vladni načrt glede reorganizacije najvišjega računskega dvora. Ta dvor je preosnove potreben, ne samo ker so se mu odkazale nove važne agende, nego tudi ker ni prav konstitucionalno za snovan. Sedaj ga zastopa namreč finančni minister v drž. zboru, kar je očito nepravilno. Z novo organizacijo zadobi tudi najvišji računski dvor pravico, biti zastopan v parlamentu po svojem načelniku.

Ogerska kriza.

Še vedno se nič ne vé glede rešitve ministerske krize, samo nervoznost, s katero govori madžarsko časopisje o položaju, kaže, da ne izteče vse tako gladko, kakor bi se moglo misliti. Vsa resnoba položaja se vidi iz tega, da se sedanji ministerski predsednik dr. Wekerle pripravlja stopiti s svojimi somišljeniki v opozicijo, ako bi nova vlada ne držala se njegovega programa tako glede cerkvenopolitičnih vprašanj, kakor tudi glede narodnostnega vprašanja.

Vnanje države.

Rusija.

Listi javljajo, da se spet pripravljajo važne premembe pri ruski upravi. Minister mornarice admiral Čibjačov je dal baje ostavko. Na njegovo mesto pride najbrž admiral Tiertov. Nekdanjemu vojnemu ministru grofu Miljutinu je namesteno neko posebno mesto. Miljutin bo baje posredovalec mej carjem in ministri. Kot naslednik Giersova se imenuje v prvi vrsti poslanik na Dunaju, knez Lobanov, pa tudi poslanik v Londonu Staal.

Iz dežele stromaštva in korupcije

prihajajo kaj čudne vesti. Crispi dela na vse kriplje, da uteče preteči nevarnosti. Vsako sredstvo mu je dobro. Zaključil je zasedanje poslanske zbornice in odpustil policijske uradnike, kateri so kompromitirali ga spise izročili Grolittiju, člane poslanske komisije, katera je spise pregledala, toži, iz kratka, kar je mogoče vse stori, da se obrani na krmilu. Nič ne dvomi, da se zamore samo še nekaj časa vzdržati, tudi sam vé to dobro, a njemu je tudi le za to, da se vzdrži še nekaj dni, do 10. januarja, kateri dan se poroči njegova hči s sicilskim knezom Linguaglossa. Ta kez je dedič številnih milijonov in te milijone zagotoviti svoji rodovini, to je sedaj prva skrb Crispijeva. V isti meri, kakor rase korupcija, se širi tudi beda v Italiji. O pokritju deficita za l. 1894. do 1895. se niti ne govori, a za l. 1895. do 1896. je finančni minister napovedal nov deficit v znesku 70 milijonov lir, in ta novi deficit hoče vlada pokriti z novim davkom, dasi sama ne veruje, da bi povsem izsesano prebivalstvo te davke zmoglo. Pro napoved, da se poviša davek na žveplenke, je prouzročila, da je 6000 delavcev izgubilo kruh. V Empoli so bili valed tega veliki izgrede, v Magenti je moral cel polk priti na pomoč zoper sestradane in obupane delavce. Tudi v drugih mestih so bili nemiri in ljudje se vprašujejo: Kako to, da se mora cela dežela pahati v siromaštvo samo zatagadelj, ker je kralj dal častno besedo, da se vojska ne zmanjša in se neče odpovedati kroni? In srd rase v očigled nezasišani korupciji v vladajočih krogih. Korupcija, nemiri, lakota, to so vesti, ki prihajajo dan na dan iz Italije; od glada je samo jeden korak do obupanja; od nemirov samo jeden korak k revoluciji.

Afera Dreyfusova

je sedaj končana. Vojno sodišče je spoznalo židovskega kapitana Dreyfusa soglasno krivim in ga obsodilo na deportacijo in ga sramotno izbacilo iz vojske. Stvar je že sama na sebi zanimiva, zakaj to se redkokdaj primeri, da bi kak častnik izdal svoje domovino. Dreyfus je imel veliko bodočnost, a karte so ga materijalno uničile in ko je stal ob prepadu, se je v njem vzbudila semitska natura. Ali slučaj ta ni samo psihologično značilen, važen je tudi v političnem oziru, važnejši, kakor se je doslej domnevalo. Dreyfus je služboval pri vojnem ministerstvu in sicer pri oddelku za mobilizacijo. Nekega dne je vojni minister vse pri tem oddelku poslujoče častnike poslal domov, Dreyfusa pa zadržal v pisarni. Ko so bili častniki odšli, je minister sam aretoval Dreyfusa in ga dal odpeljati v vojaški zapor, kjer so ga vpisali pod tujim imenom. Noben uradnik pri zaporu ni vedel, kdo je tajnišveni jetnik, s katerim ni smel nihče govoriti in tudi v javnost ni ta aféra prišla več tednov, ker je Dreyfusova rodovina vso stvar prikrivala. Končno se je sveda izvedela vsa stvar, in zatrdjevalo se je, da je vojni minister Mercier dobil dokaze, da je bil Dreyfus v zvezi z nemškim poslaništvom. Obravnava se je vršila tajno. Zgodilo se je na to željo ministra unanijih del Hanatauxa, kateri je bil sploh proti temu, da se Dreyfus sudi. Uzroki so uvaževanja vredni. Vlada se je bala, da bi prebivalstvo priredilo kako demonstracijo proti Nemčiji, vsled katere bi pri naglosti nemškega cesarja zamigla nastati celo vojna; trdi se tudi, da je nemški poslanik grof Münster zagrozil, da takoj odpotuje, če se nemško poslanstvo kompromituje; drug razlog je bil ta, da vlada ni hotela razkriti, kako je od Dreyfusa nemškemu poslanstvu prodane dokumente mogoče zopet dobiti v svoje roke, in to iz poslaniške palače. Da je ta kombinacija utemeljena, se vidi iz tega, kar se vé o obravnavi. Zashčane so bile priče, katere službujejo pri tistih oddelkih vojnega ministerstva, za katerih tajnosti se zanima samo Nemčija. Službeni značaj teh prič kaže, da je Dreyfus izdal načrt za porabo železnic v slučaju vojne z Nemčijo in umevno je, zakaj se je te doč, ko se je vršila obravnava, zmatrало razmerje mej Nemčijo in Francijo za sila kritično, zakaj vlada tako skrbno prikriva, s katerimi dokazili se je izkazala Dreyfusova krivda. Položaj je še sedaj jako resen. Francoski narod je skrajno razburjen, ogorčenost proti Nemčiji je splošna, obudilo se je zopet staro sovraštvo na Nemce in javno mnenje zahteva soglasno, naj se z vso strogo nadzorujejo na francoskem bivačju Nemci, mej katerimi je nebroj vohunov. Vlada je tudi že nasvetovala zbornici naj se izdajstvo kaznuje s smrtjo in ni dvomiti, da obvelja ta predlog.

Dopisi.

Iz Podgrada v Istri, 22. decembra. [Izv. dop.] (Značilna kaz obravnava.) Znano, gajusno labonsko divjanje hoče za vsako ceno udomaćiti tudi pri nas oni nearečni Francesco Marotti, kateri čuti v sebi poklic, delovati z vsemi in najnesramnejšimi sredstvi proti narodu slovenskemu in hrvatskemu tako, kakor mu ukazujejo njegovi italijanski zapovedniki iz Trata, Poreča in Volavskega. Duhovščina naša, ki odločno in neustrašeno brani svoj narod, nakopala si je na glavo jezico tega najnovejšega preroka. S prva je rogovilil proti njej a tem, da sta dva duhovna za Hrušico premalo, zdaj pa še tema ne da miru in ja v družbi z sovim svojim prijateljem Gašparjem zasleduje, kjer more. Včeraj vršila se je pred tukajšnjim sodiščem kazenska razprava proti kapelanu gosp. Šifrarju. Tožil ga je Francesco Marotti zaradi razžaljenja časti in obrekovanja. On ne pozna slovenskih in hrvatskih odvetnikov. Zato sta mu stala na strani dva italijanska doktorja — Basaggio in Depiera — iz Trata. A ljudstvo zgražalo se je nad toliko predrznostjo in z najostrejšimi izrazi obsojalo je tako gajusno rovanje proti mirnemu, vestnemu in priljubljenemu duhovniku. Francescota in njegove italijanske doktorje pa je demonstrativno po vasi spremljal znani davkar Zoilo Barri ter se popoldne, popustivši urad, tudi z njimi odpeljal. O Marottovih pričah bilo je dokazano deloma, da so bile „pripite“, deloma pa niso tako pričale, kakor je želel. Nesproti pa je pripeljal g. Šifrar priče, ki so dokazale, da je cela ovadba — izmišljena. In bil je kapelan g. Šifrar oproščen ter Francesco Marotti obsojen v troške! — Ravno tako dogodila se je nekoliko dni prej, ko je bila valed ovažbe Marottijevega hlapca kazenska razprava proti sosedu Mornarju, ki je bil tudi oproščen. — Tako zaletavanje Marottijevo pa ima vsaj to dobro, da narod vsak dan bolj jasno vidi, kaj se namerava. Ne, Italijani ne bodo nam zapovedovali, ne sami, ne po tacih ljudeh, kakor je Francesco!

Iz Maribora 23. decembra. (Popravek.)

Gosp. Bošt. Ferk, odgovorni urednik „Slovenskega Gospodarja“ nam piše: „Sklicevaje se na § 19. tis

kovnega zakona z dne 17. decembra 1862 (Nr. 6 R. G. B. für 1863), prosim, da vzprejmete o dopis „Z Dravskega polja“ v št. 293. „Slovenskega Naroda“ z dne 22. decembra t. l. v Vaš cenjeni list ta-le popravek: Ni res, da se v najnovejši dopis prikazuje na žalost vsem rodoljubnim duhovnikom in posvetajakom na vsebini „Slovenskega Gospodarja“ ona bolezen, ki je okužila kranjske razmere; kajti vse številke našega letošnjega lista, zlasti prvi članek v št. 48. z dne 29. novembra nam priča resnico, da so štajerski rodoljubi še jedini; pri nas vender niso samo gg. učitelji rodoljubni posvetajaki. Tudi ni res, da skoraj vsaka novejših številka omenjenega lista prinaša strupene članke zoper šolo in učitelje, temveč res je, da letos ni bilo v našem listu nobenega članka zoper šolo in gg. učitelje. Nadalje tudi ni res, da „Slov. Gospodar“ vsprejema dopise, ki so naperjeni zoper učitelstvo sp. Štajerja“, ampak istina je, da sta bila v letošnjem „Slov. Gospodarju“ le dva dopisa o „šolstvu“, ki pa sta samo lokalnega pomena. Da naš list dobri šoli ni nasproten, to bne kaže v zadnji, 51. številki dopis „z Podgore pri Račah“, kjer se bere: „Nkar ne zahtevamo, da naj šola vse stori; ampak dom in šola naj delujeta složno!“ Slednjič ni res, da „Slov. Gospodar“ „dela zdražbe mej slovenskim učitelstvom in duhovstvom“ (sic), kajti o zdražbi mej tema stanovoma v celem letošnjem letniku ne stoji ne jedna beseda. — Opomnja uredništva: Naš gospod dopisnik bo tako prijazen in bo svoje trditve utemeljil, da gospodu uredniku „Slovenskega Gospodarja“ ne bo več treba sklicevati se na „Nr. 6. R. G. B. für 1863“.

Domače stvari.

— (O krajno šolsko nadzorstvo na Kranjskem.) „Neue Fr. Presse“ je izdala uradno tajnost, da se je deželni šolski svet kranjski baval pred kratkim z imenovanjem novih okrajnih šolskih nadzornikov, ker službena doba dosedanjih poteče s koncem tega leta in ker bode poslej sploh manj nadzornikov, ki pa bodo imeli večje okraje in stalne dopuste. Ako bi mi bili kaj o tem poročali, bilo bi to v obeh gospoda barona Heina velika netaktnost in pregreha ter bi se gotovo v prihodnji seji čital na adresu narodnih zastopnikov kak paragraf o uradni tajnosti! Sedaj, ko je stvar po svoje objavilo koalicijsko glasilo, bode nam pač dovoljeno, zavriniti je v tir — resnico. „Neue Fr. Presse“ smatra glede na to, da velika večina članov dež. šolskega sveta pripada k ekstremno-slovenski stranki, za esmo po sebi umevno, da so se za bodoče nadzornike predlagali zgolj možje, na katere se smejo narodnjaki v vsakem slučaju zanašati. Tu se pred vsem pači resnica s trditvijo, da ima slovenska stranka večino, kaj li še skrajno-slovenska. Ako bi bilo to, ne bi se bilo moglo nedavno zgoditi, da se je deželni šolski svet izrekel proti resoluciji deželnega zbora, naj se tudi na višji gimnaziji nekaj predmetov poučuje slovenski. Da ni slovenske večine, za to že skrbi proš dr. Kiofutar, ki pri vsaki priliki potegne z uradniki pod vodstvom gospoda barona Heina. In ta nemško-vladna večina se je našla tudi pri imenovanju novih nadzornikov ter gotovo ni predlagala takih mož, ki bi hodili s „skrajno slovensko stranko“ čez dra in strn. Za nemške šole, pravi „N. Fr. Presse“, se je poskrbelo, da nadzorstva ne dobi zastopnik nemškega mišljenja. Tudi to je resenica. Za nemške šole je nadzornikom predlagan mož, ki nikoli ne prikriva svojega nemškega mišljenja. Zoper to lastnost se narodni člani dež. šol. sveta morda niso upirali, ako-ravno vedó, da, če gre za slovenske šole, se vedno perborosira slovensko mišljenje učiteljev ali nadzornikov. Ti narodni člani so pa pripomogli, da je zadobil mnogoleten in zaslužan nemški učitelj prednost pred mladim in neznanim konkurentom, koji se je hotel po protekcijski lestvici dvigati k višku. Resenico v „N. Fr. Pr.“ je pa porodila tista „nemška poštenost“, ki svojemu lastnemu rojaku ničesar ne privošči!

— (Česa se bo jé.) „Neue Fr. Presse“ govori v božičnem listu o slovenskem programu za Koroško. „Ne samo posamezni odvetniki in društva“ — tako piše — „bodo zansprej prihajali s slovenskimi vlogami pred razna oblastva in korporacije, ampak isto hoté storiti tudi vse občine, občinski zastopi in krajni šolski sveti. Uradovanje južno-koroških občin postati mora slovensko in s poštvalnostjo slovenskih posojilnic se bodo namerščali in vzdrževali slovenski občinski tajniki, kateri se dobó

s Kranjskega. Da se uvede pri sodiščih slovenski jezik, treba skrbeti, da se namesti nekaj slovenskih notarjev in priseli nekaj takih advokatov, ki bi na našem Koroškem načeloma le slovenski uradovali. Z vsa odločnostjo morajo po tem jugoslovanski poslanci s pomočjo Čehov in nemških konservativcev delati na to, da se za vse slovenske pokrajine ustanovi jedno višje sodišče, da se dosednji poštni ravnateljstvi v Gradci in v Trstu razpustijo, a da se za Koroško, Štajersko in Kranjsko in Primorsko oživotvori poštno ravnateljstvo v Ljubljani, nadalje tu napravi zavod za odgojo poštnih in brzojavnih uradnikov ter tečaj za poštarje, poštne ekspeditore".

— S to izjavo je židovsko liberalno glasilo koalicije moralo zagreniti politični božič nemškim filistrom in otrokom. Mi ne vemo, ali boče res „generalstab koroških Slovencev“ že v bližnji bodočnosti postopati takó resolutno. Gotovo pa je, da bo delovanje na označene strani utemeljeno v narodnem pravu in v državnih zakonih ter da najde podporo in solidarnost vsega slovenskega naroda. In kar nas z veseljem navdaja, je to, da je mogočno glasilo mogočne stranke izrazilo nehoté strah celo pred gibanjem in delovanjem tistega dela Slovencev, ki je bil dosedaj od nemških nasprotnikov in od vlade najbolj preziran in zatiran!

— (Imenovanje.) Oficijal južne železnice v Ljubljani gosp. Josip Mazi je imenovan nad-oficijalom. — Začasni vladni koncipist Karl Ekl je imenovan definitivnim vladnim koncipistom na Kranjskem.

— (Repertoire slovenskega gledališča.) Danes se poje prvič na slovenskem odru Flotowa melodiozna in svetovno znana ter priljubljena opera v 4 dejanjih „Marta“. Ne zdi se nam potrebno, da bi obširneje govorili o tej skladbi, ki je naredila svojo pot po vseh gledališčih sveta. Gotovo bode tudi na slovenskem odru imela isti uspeh kakor povsodi in postala priljubljena repertoorna opera slovenskega gledališča. Dirigent današnje predstave je kapelnik g. Hilarij Benišek.

— (Slovensko gledališče.) „Čarostrelec“ je sinoči šepet storil svojo dolžnost in do stropa napolnil gledališče. Občinstvo je bilo prav praznično razpoloženo, hvaležno in — prizanesljivo; kajti tudi prvem se je na glasu precej poznalo, da smo ravno kar prebili božič, najbolj mešanemu zboru v prvem dejanju — ženski zbor in moški zbor zase sta pela jako dobro. V obče se predstava — menda ker ni bilo skušnje — ni vršila s tisto pijeteto, ki gre klasičnemu umotvorju, vendar brez nezdode — samo v „volčjem brezdu“ so se godile grozne stvari. Nedvojbeno nas bode nocojšnja premijera „Marte“ za sinočni strah obilno odškodovala. K.

— (Kitaj v Ljubljani.) Katere predpustne veselice bodeš letos obiskal? vpraša prijatelj prijatelja. Na vsak način v prvi vrsti „Sokolovo maskarado“, odgovarja mu oni. „Sokol“ pričel je z lanskim letom prirejati svoje običajne maskarade v jednostavnem večjem slogu. Prvi lanski poskus pokazal je, da tudi naše občinstvo ve ceniti lepo in slikovito stran takih na jednostavno idejo se naslanjajočih maskarad. Ne samo lepoto posameznih mask občudovati nam je prilika, temveč v različnih stanovih, ki se nam predložujejo, vidimo del kulturnega življenja dotičnega naroda, in dotičnega časa. Ravno letos, ko nam časopisi dan na dan prinášajo novice iz daljnega Kitaja, kjer zmaga evropska kultura nad starokopitnimi Kinezi, rase zanimanje in radovednost, spoznavati natančneje šege, noše itd. tamošnjih narodov. „Sokol“ se potrudil, da nam pokaže pristno obliko kitajskega okraja in kitajskih noš. Slavno občinstvo posebno pa čestite dame, ki krasijo vsakoletno maskarado z okumimi in dragocenimi kostumi, drže naj se vodilne ideje, da ne bode posameznih, katere bi se pomagale povečati splošni utis. Kar se tiče posameznih mask, kakor tudi priredbe skupin, bode odbor vsakemu radovoljno dal potrebnih navodil in nasvetov. Želeli je, da bi se tudi gospodje udeležili v večjem številu v maski te krasne zadnje predpustne zabave, kjer vlada prava nebrzdana veselost draždečih se mask. Odbor pričel je že sedaj potrebno pripravljati, ker ga čaka mnogo dela, da bode uprizoritve res imponovala obiskovalcem. Torej častite dame in gospodje, odločite se za obisk in pričnite tudi takoj svoje priprave, kajti videli in doživeli boste nekaj nemavadnega, nekaj originalnega! Na svidenje! Vam kliče vladar predpustnega časa, na veke ljubljani — Pust.

— (Ljubljanska čitalnica.) Članovi narodne čitalnice Ljubljanske imeli so včeraj dopolu-

dne svoj letošnji občni zbor. Otvorivši 38 občni zbor omenil je predsednik dr. vitez Bleiweis-Trsteniški v svojem nagovoru, da je delovanje naše čitalnice tudi letos bilo bolj mirno; to pa se bode kmalu predruščilo, ko pride društvo prihodnje leto v lepe prostore v novem „Narodnem domu“. V novih prostorih nahajala se bode tudi posebna čitalna soba za dame — v Ljubljani povsem nova dobra uredba. Upati je, da bode v novih krasnih prostorih čitalnica pričela novo živahnije življenje, ker ne bode prirejala le običajnih plesov, nego tudi razne druge zabave. Čitalnica preselila se bode v „Narodni dom“ pričetkom meseca avgusta 1895. Obširno poročal je o društvenem delovanju tajnik E. Lah. Čitalnica šteje sedaj 233 članov ter je imela — kakor posnamemo iz poročila blagajnika prof. K. Pirca — v pretečenem društvenem letu 3336 gl. dohodkov; blagajnični ostanek koncem tekočega leta znaša 27 gl. 42 kr., društveno premoženje pa 691 gl. Glede naročenih časopisov ne bode mnogo premembe; na novo se bode naročila le Dunajska „Reichspost“. V teku prihodnjega predpusta priredil se bode običajni sijajni ples ter ne koliko malih plesov. Predsednikom bil je zopet izvoljen gospod dr. Karol vitez Bleiweis-Trsteniški, odborniki pa gospodje: dr. Josip Kušar, Evgen Lah, Anton Petrovčič, Karol Pirc, dr. Maks Pirc, Ivan Plantan, Avgust Skaberné, Fran Tausen, dr. Fran Tekavčič in Anton Vrhunc. Za „Mir“ votirala se je, kakor običajno, svota 10 gl.

— (Iz „Glasbene Matice“.) Odbor „Glasbene Matice“ je že razposlal letos izdane društvene muzikalije, in sicer A. Foersterjev mešan zbor „Ljubica“ in P. Hug. Sattnerjevih 7 moških zborov društvenikom. Hkrati pozivlja odbor tem potem vse p. n. društvenike, ki morda še niso sprejeli navedenih skladb, naj blagovolijo to naznaniti odboru ter naj ga obvestijo o eventualnem svojem novem bivališči, oziroma o pravem svojem naslovu.

— (Občni zbor fer. društva „Sava“) bo v soboto dne 29. t. m. ob 1/2 6. uri zvečer v prostorih „Glasbene Matice“, v Knežjem dvorcu. Odbor vabi člane, naj pridejo s polnim couleuriem, starešine in ustanovnike pa, da bi se mnogoštevilno udeležili občnega zbora. — Občnemu zboru sledi zabavni večer v gostilni „pri Zajcu“ na Rimski cesti. Začetek ob 1/2 9. uri zvečer. Gustje in prijatelji društvu dobro došli!

— (Zavarovalnica proti nezgodam za Trst, Primorje, Kranjsko in Dalmacijo.) Zarad premeščenja predsednika g. dr. Julija Grfa, je odbor volil v zadnji seji dosedanjega prvosednikovega namestnika gosp. Leopolda Brunnerja, ravnatelja predilnice v Ajdovščini predsednikom. Njegovim namestnikom je bil izvoljen upravni odbornik g. inženjer Karol Cozzi.

— (Božičnica šolskih otrok v Kropi.) Kakor vsako leto, bilo je tudi letos za božične praznike obdarovanih 74 tukajšnjih šolskih otrok z razno obleko in obuvalom. To omogočil je, kakor tudi prejšnja leta, preblagi dobrotnik Kamnogiški g. cesarski svetnik Anton Toman, kateri je blagovoljno podaril v ta namen znatno svoto 200 gl.

— (Slovensko uradovanje pri sodiščih na Štajerskem) se je zadnji čas začelo z vso silo izpodrivati. Zlasti se v tem oziru odlikuje okr. sodišče v Celji. Vse tožbe in prošnje, katere se tu jemljejo na zapisnik, se zapisujejo izključno v nemščini, tudi če tožnik ali zatoženec ne znata nemški. Isto tako se dela s pravnimi govori, katere narekujejo stranke. V zadnjem času se je pri rečenem sodišču uvedla praksa, kateri je namen, odpraviti navado, da se na slovenske vloge izdajajo slovenska rešila. Na slovenske tožbe se izdajajo naredbi, sestavljene nemški, jedino tožbena zahteva se v slovenskem jeziku prepiše iz tožbe. Tako postopanje je v očitem nasprotju z veljavnimi ministrskimi ukazi. Ali vé gospod predsednik Celjskega okrožnega sodišča za to prakso? Sodimo, da mu ne more biti neznana, ker pa se vzlic temu ne odpravi, bi bilo morda umestno, da se na to stvar opozori pravosodni minister.

— (Okrajna posojilnica v Ljutomeru) bode od 1. januarja 1895 naprej od hranilnih vlog plačevala 4 1/2 % obresti. Obresti se pripisujejo vsakega pol leta h kapitalu.

— (Dvojna mera.) Celovski „Mir“ se pritožuje, da se pri imenovanju poštarjev na Koroškem v prvi vrsti gleda na političko mišljenje prosilcev. Tako je v Kotmari vesi dobil pošto pristaš nemško-

liberalne stranke g. Pavel Zablatnik. Dva druga prosilca, jeden Slovenec, drugi politično nevtralen, katera je občina priporočila, pa sta bila prezrta. Dobro bi bilo, pravi „Mir“, da bi slovenski poslanci tudi v ta kot nekoliko posvetili.

— (Goriška odvetniška zbornica) izrekla se je v nedeljo — kakor smo že javili — zoper ravnopravnost slovenskega jezika pri sodiščih. Na shod so došli tudi slovenski odvetniki dr. Jožef Tonkli, dr. Nikolaj Tonkli in dr. Stanič Zoper odbor predlog je govoril dr. Stanič. Najprej je govoril slovenski, a to se mu je prepovedalo. Debata se je vršila v italijanskem jeziku. Ugovori slovenskih odvetnikov niso nič pomagali; laška večina se je izrekla zoper slovensko uradovanje. Najprimernejši odgovor na to provokacijo bi bil, da se goriški Slovenci ogibajo laških odvetnikov, slovenski odvetniki pa naj že opuste obzire na svoje laške kolege in naj uradujejo jedino in izključno v slovenskem jeziku.

— (Iredenta na Primorskem.) Iredente sploh ni na Primorskem, tako zatrjujejo pokrovitelji naših Lshov, na čelu jim namestnik Rinaldini in deželni glavar goriški grof Franc Coronini. Dokaži jim stokrat, da se motijo, zama. Za nobeno ceno ne odnehajo, ker bi s tem sami obsodili vse svoje dosedanje delovanje. In da se zaslepljenost teh ljudij očito ne pokaže, zato tudi Dunajski vladni krogi nečejo videti — resnice. Ko so isterski Lahi zaradi napisov uprizarjali male revolucije, zatrjeval je ves oficijalni svet, da so to bili spontani pojavi ljudske ogorčenosti, izrazi prevroče krvi, nepravilne in zato nepomembne demonstracije. Tudi minister Bacquehem se je tako izrekel v državnem zboru. In kaj je resnica? Faktum je, da so se demonstracije v isterskih mestih uprizorile s pomočjo denarja, poslanega iz kraljevine Italije. Znano glasilo avstrijske iredente „Eco deli' alpe Giulie“ potrjuje izrecno, da je podružnica zloglasnega društva „Dante Alighieri“ v Macerati, ko se je začelo v Istri laško gibanje, takoj začela nabirati prostovoljnih doneskov in te doneske ter vso svojo gotovino poslala v Istro. Tudi v drugih mestih so se zbirali prostovoljni doneski in poslale izdatne svote zatiranim bratom v Istri. Čudno, da tega ne vesta gg. Rinaldini in Franc Coronini? Sicer pa bomo kmalu imeli priliko, baviti se obširneje z iredento. Goriški „Rinnovamento“ javlja namreč, da bo v prihodnji svoji številki začel priobčevati interesantna razkritja glede iredente na Primorskem.

— (Društva) „Postojinski Sokol“ imel bode v nedeljo, dne 30. decembra, ob 8. uri zvečer svoj redni občni zbor v prostorih g. Vičičevega hotela. Na dnevnem redu: 1) Nagovor staroste, 2) poročilo tajnika, 3) poročilo dr. blagajnika, 4) slučajni nasveti, 5) volitev novega odbora. — Novi odbor čitalnice v Metliki: Predsednik g. A. Navratil, tajnik g. Fr. Križner, blagajnik g. E. Bardych, odborniki: gg. Fr. Dvigan, Fr. Gustin sen., dr. P. Košenina, A. Božič, namestnik g. Ig. Premer. — Narodna čitalnica v Črnomlju izvolila je pri rednem občnem zboru dne 22. t. m. za leto 1895 naslednje gospode v odbor: Julij Bučar, predsednik; Fran Šetina, podpredsednik; Fran Št. fančič, tajnik; Janko Pahok, blagajnik; Anton Fabjan, Maks Pavlin in Anton Schweiger, odborniki; Jvan Jereb in Davorin Frančič, namestnika. — Pri občnem zboru „Celjskega Sokola“ dne 22. decembra t. l. izvolil se je novi odbor za leto 1895. Izid volitev je naslednji: Dr. Josip Vrečko, odvetnik v Celji, starosta, Dr. Ivan Dečko, odvetnik in deželni poslanec, podstarosta, dr. Alojzij Brenčič, odvetnik, dr. Ivan Glaser, dr. Albin Kapus, dr. Fran Mejer, dr. Fran Tomišek, odvetniški kandidati v Celji, odborniki. Od slednjih je prevzel opravila tajnika dr. Fr. Tomišek, blagajnika dr. Ivan Glaser. Odbornikova namestnika sta dr. Konrad Janežič, odvetni kandidat in Janko Vavken, tajnik južnoštajerske branilnice v Celji. Načelnik odnoano telovadni učitelj je Matija Benčan, vodja tamb. zbora pa dr. Albin Kapus.

— (Veselice.) Litijske Slovenke prirede dne 31. decembra 1894. leta v gostilni „Na pošti“ v Litiji zabaven večer. Začetek točno ob 8. uri. Vstopnina 30 kr. za osebo. — Preplačila se hvaležno sprejemajo. Za dobitke v ta namen se prosi. — Ribniško tamburaško-pevsko društvo priredi na Silvestrov večer dne 31. decembra 1894. l. v gostilni g. I. Arko (pri kolodvoru) v Ribnici koncert. Po dovršenem vzporodu prosta zabava in ples. Začetek ob 1/2 8. uri zvečer. Vstopnina 30 kr. za osebo. Preplačila se hvaležno spre-

emajo. — Narodna čitalnica v Celju priredi dne 31. t. m. v svojih društvenih prostorih zabaven Silvestrov večer z gledališko igro: „Ženski jok“, s tombolo in prosto zabavo. Začetek ob 8. uri zvečer. Pristopna je zabava samo članom društva in po njih upeljanim gostom. — Ormoška čitalnica priredi dne 30. decembra 1894 v svojih prostorih veselico s petjem, dramatično predstavo, tombolo in prosto zabavo. Vstopnina prosta. Začetek ob 5. uri zvečer. — Podružnica družbe sv. Cirila in Metoda na Greti priredi s sodelovanjem Rojanskega pevskega društva „Zarja“ dne 31. decembra 1894. v prostorih Rojanskega posojilnega in konsumnega društva Silvestrov večer. Začetek ob 8 $\frac{1}{2}$ uri zvečer. Vstopnina 20 kr. za osebo; sedeži 20 kr., karte za tombolo 10 kr. Čisti dobiček je namenjen za ustanovitev novega otroškega vrta v ulici Belvedere.

Slovenci in Slovenke! ne zabite družbe sv. Cirila in Metoda!

Darila:

Uredništvu našega lista so poslali:

Za družbo sv. Cirila in Metoda: Gospe Ana Zarnik, Marija Trček, Mulaček in gđne. Helena Bavdek, Justina Lavrič, Marija Kopac in Ivana Škofic, kot odkupnino od noveleto h voščil vsaka po 2 kroni, skupaj 14 kron. — „Znani magnat“ iz Kroke 10 kron, za Velikovoško šolo. — Gosp. Fran Fajdiga v Sodražici 2 kroni, kot oproščenje od noveleto h voščil. — Skupaj 26 kron. — Živel rodoljubni darovalci in darovalke in njih nasledniki!

Za „slovensko gledališko društvo“ vesela družba pri Auerju 4 krone.

Brzjavke.

Dunaj 27. decembra. Letošnji cesarski manevri se bodo vršili pri Pečuhu na Ogerskem. K tem vajam prideta tudi nemški cesar in laški kralj.

Praga 27. decembra. V današnji seji dež. zbora je mladočeska stranka predlagala, naj se razveljavijo izjemne naredbe, naj se dež. zbor izreče za volilno reformo in sicer za uvedbo splošne volilne pravice in naj se revidirajo listine glede kronanja kralja.

Budimpešta 27. decembra. Cesar je danes zjutraj dospel sem. Dopoldne so bili pri njem Wekerle, kardinala Vaszary in Schlauch in Szlavy.

Pariz 27. decembra. Specijalni poslanik ruskega carja general Čertkov je včeraj notificiral predsedniku republike, da je car Nikolaj II. zasedel ruski prestol. Danes je predsednik Perier priredil na čast Čertkovu diner, pri katerem je napil ruski carski dvojici, Čertkov pa Perierju in njegovi soprogi. Tudi načelnik generalnega štaba Boisdeffre je priredil déjeuner, pri katerem je vojni minister general Mercier napil ruski vojski.

London 27. decembra. V ponedeljek se je otvorilo novo zasedanje japonskega parlamenta. Listi javljajo, da zahteva Japonska od Kitajske razen nekega teritorija in razen odškodnine še: 1) naj Kitajska sklone z Japonsko zvezo, naperjeno zoper evropske velesile; 2) naj bo vsa Kitajska Japoncem pristopna; 3) naj Japonska reorganizuje kitajsko vojsko in brodoge.

Umrli so v Ljubljani:

23. decembra: Anton Mišjak, pleskar, 44 let, Hradečkova vas št. 16 — Herman Kavčič, čevljarjev sin, 1 leto, Kolodvorske ulice št. 23.
25. decembra: Anton Birk, železniški nakladalec, 75 let, Kravja dolina št. 1.
26. decembra: Feliks Peham, čevljar, 34 let, sv. Petra cesta št. 19.

V deželni bolnici:

22. decembra: Jernej Slabe, delavec 60 let.

„LJUBLJANSKI ZVON“

sa vse leto 4 gld. 60 kr.; za pol leta 2 gld. 30 kr.; za četrt leta 1 gld. 15 kr.

Meteorologično poročilo.

Dan	Čas opazovanja	Stanje barometra v mm.	Temperatura	Ve-trovi	Nebo	Mo-krina v mm.
24. dec.	7. zjutraj	742.9 mm.	—10.0° C	brev.	megla	
	2. popol.	743.6 mm.	— 6.0° C	sl. vzh.	jasno	0.00 mm.
	9. zvečer	744.4 mm.	— 8.0° C	sl. szh.	obl.	
25. dec.	7. zjutraj	746.5 mm.	— 4.4° C	sl. vzh.	obl.	
	2. popol.	746.9 mm.	— 1.4° C	sl. vzh.	jasno	0.00 mm.
	9. zvečer	748.1 mm.	— 6.3° C	sl. vzh.	jasno	
26. dec.	7. zjutraj	748.7 mm.	—10.4° C	brev.	megla	
	2. popol.	747.5 mm.	— 5.0° C	sl. vzh.	jasno	0.00 mm.
	9. zvečer	746.9 mm.	— 8.6° C	sl. vzh.	jasno	

Srednja temperatura —8.0°, —4.0° in —8.0°, za 5.2°, 1.2° in 5.2° pod normalom.

Dunajska borza

dne 27. decembra t. l.

Skupni državni dolg v notah	100 gld. 10 kr.
Skupni državni dolg v srebru	100 „ 10 „
Avstrijska zlata renta	124 „ 30 „
Avstrijska kronska renta 4%	99 „ 30 „
Ogerska zlata renta 4%	123 „ 95 „
Ogerska kronska renta 4%	98 „ 20 „
Avstro-ogerske bančne delnice	1041 „ — „
Kreditne delnice	401 „ — „
London vista	123 „ 80 „
Nemški drž. bankovci za 100 mark	60 „ 72 $\frac{1}{2}$ „
20 mark	12 „ 13 „
20 frankov	9 „ 81 „
Italijanski bankovci	46 „ 25 „
C. kr. cekini	5 „ 84 „

Dobra prodajalka

24--40 let stara, vzprejme se takej v veliko trafiko in prodajalnice s specerijskim blagom pri J. Modic-u v Novi vasi pri Raketu. — Pogoji se izvedo pri do-tičniku. (1437—1)

Dobro situvirana, krasno opravljena kavarna v Zagrebu

se prodá takoj za 2000 gld.

Več v upravnistvu „Slov. Naroda“. (1438 1)

Proti kašlju in nahodu, zlasti pri otrocih, proti zaslišenju, boleznim na vratu, na želođu in mehuru se najbolje priporoča

Koroški rimski vrelec.

Najfinejša namizna voda.

Zaloga v Ljubljani pri M. E. Šupan-u, v Kranji pri Fr. Dolenz-u. (1285—7)

Lekarna Trnkóczy, Dunaj, V.

Protinski cvet

ali

cvet zoper trganje.

Steklenica 50 kr., 12 steklenic 4 gld. 50 kr.

Odlično najboljšo mazilo zoper trganje po udih, bolečine v rokah, nogah, v križi ter v živlih, otrpnele ude in kite itd.

Dobiva se pri (1231-9)

Ubaldu pl. Trnkóczy-ju

lekarnarju v Ljubljani.

Pošilja se z obratno pošto.

Lekarna Trnkóczy, Dunaj, III.

Lekarna Trnkóczy v Gradci.

V Postojini na Notranjskem oddá se

s 1. januarjem 1895. l. pod ugodnimi pogoji v najem dobro obiskovana

gostilna

z vsemi potrebnimi prostori, v zvezi z mesnico, ki obstoji že več let. Gostilna se nahaja sredi trga blizu farne cerkve. — Ponudbe naj se pošiljajo upravnistvu „Slovenskega Naroda“. (1430-2)

C. kr. glavno ravnateljstvo avstr. drž. železnic.

Izvod iz voznega reda

veljavnega od 1. oktobra 1894.

Nastopno omenjeni prihajalci in odhajalci časi označeni so v srednjeevropskem času. Srednjeevropski čas je krajnemu času v Ljubljani za 1 minuto naprej.

Odhod iz Ljubljane (juž. kol.)

Ob 12. uri 5 min. po noči osebni vlak v Trbiš, Pontabel, Beljak, Celovec, Franzensfeste, Ljubno, čez Selsthal v Anasse, Ischl, Gmünd, Solnograd, Land-Gastein, Zell na Jeseru, Steyr, Linz, Budejovice, Pilsen, Marijine vane, Eger, Karlove vane, Francove vane, Prago, Lipeljo, Dunaj via Amstetten.
Ob 6. uri 10 min. zjutraj mešani vlak v Novo mesto, Kočevje.
Ob 7. uri 10 min. zjutraj osebni vlak v Trbiš, Pontabel, Beljak, Celovec, Franzensfeste, Ljubno, Dunaj, čez Selsthal v Solnograd, Dunaj via Amstetten.
Ob 12. uri 55 min. dopoldne mešani vlak v Novo mesto, Kočevje.
Ob 12. uri 55 min. dopoldne osebni vlak v Trbiš, Pontabel, Beljak, Celovec, Franzensfeste, Ljubno, Selsthal, Dunaj.
Ob 4. uri 14 min. popoldne osebni vlak v Trbiš, Beljak, Celovec, Ljubno, čez Selsthal v Solnograd, Land-Gastein, Zell na Jeseru, Inmost, Bregence, Gurib, Genuva, Pariz, Steyr, Linz, Gmünd, Ischl, Budejovice, Pilsen, Marijine vane, Eger, Francove vane, Karlove vane, Prago, Lipeljo, Dunaj via Amstetten.
Ob 7. uri 30 min. zvečer mešani vlak v Novo mesto, Kočevje.

Prihod v Ljubljano (juž. kol.)

Ob 8. uri 55 min. zjutraj osebni vlak s Dunaja via Amstetten, Lipelje, Prago, Francovih varov, Karlovih varov, Eger, Marijinih varov, Pilsen, Budejovice, Solnograda, Linca, Steyra, Gmündena, Ischla, Anase, Zella na Jeseru, Land-Gasteina, Ljubnega, Celovca, Beljaka, Franzensfeste, Trbiša.
Ob 8. uri 19 min. zjutraj mešani vlak iz Kočevja, Novega mesta.
Ob 11. uri 37 min. dopoldne osebni vlak s Dunaja via Amstetten, Lipelje, Prago, Francovih varov, Karlovih varov, Eger, Marijinih varov, Pilsen, Budejovice, Solnograda, Linca, Steyra, Pariza, Genuva, Guriba, Bregence, Inmosta, Zella na Jeseru, Land-Gasteina, Ljubnega, Celovca, Lince, Pontahla, Trbiša.
Ob 9. uri 39 min. popoldne mešani vlak iz Kočevja, Novega mesta.
Ob 4. uri 48 min. popoldne osebni vlak s Dunaja, Ljubnega, Selsthalja, Beljaka, Celovca, Franzensfeste, Pontahla, Trbiša.
Ob 9. uri 35 min. zvečer mešani vlak iz Kočevja, Novega Mesta.
Ob 9. uri 31 min. zvečer osebni vlak s Dunaja preko Amstetena in Ljubnega, Beljaka, Celovca, Pontahla, Trbiša.

Odhod iz Ljubljane (drž. kol.)

Ob 7. uri 35 min. zjutraj v Kamnik.
Ob 9. uri 55 min. popoldne „ „
Ob 6. uri 50 min. zvečer „ „

Prihod v Ljubljano (drž. kol.)

Ob 6. uri 55 min. zjutraj iz Kamnika. (4—292)
Ob 11. uri 15 min. dopoldne „ „
Ob 6. uri 30 min. zvečer „ „

Ravnokar je zagledal beli svet in se dobiva pri podpisnem upravnistvu (1428—3)

„Popotnikov“ koledar

za slovenske učitelje za l. 1895

s popolnim imenikom šolskih oblasti, učiteljskih, ljudskih šol in učiteljskega osebja po Južnem Štajerskem, Kranjskem, Primorskem in slovenskem delu Koroškega po stanju v začetku šolskega leta 1894/5.

Cena elegantno v platno vezanemu komadu 1 gld. 30 kr. (po pošti 1 gld. 35 kr.). — Naroča se najbolje, ako se vpošlje znesek s pošto nakaznico.

Upravištvu „Popotnika“

v Mariboru, Reiserstrasse št. 8.

Staroznana trgovina z urami

najfineše vrste in po najnižji ceni od zlata, srebra, tule in nikla, repetirk, kalendarskih ur in kronografov, najnovejšega v tableaux-urah, urah z njihalom in drugih urah. Najnižje cene. Popravljanja se izvršujejo najskrbneje. — Prvi in najstarejši optični zavod najfineših naočal, ščipalcev v zlato, zlato-doublje, niklu itd.; največja izbora kukal za gledališče, poljskih binoklov in vseh v to stroko spadajočih predmetov pri (1420—4)

N. RUDHOLZER-ju, Pred rotoviem št. 8.

Priporočevano od ravnateljstva poliklinike!

Uporablja se pri oslovskem kašlju, influenci, boleznih na vratu, prsih in pri otroških boleznih

konjakov sladni izvleček.

Neobhodno potreben za rekonvalescente.

Dobiva se v vseh boljših lekarnah, droguerijah.

Tvernica (1302—12)

konjakovega sladnega izvlečka v Leipniku.

Pazi naj se na varstveno znamko. Pazi naj se na varstveno znamko.

Marija-celjske kapljice za želodec

prirjene v lekarni „K. Ange-lu varuhu“

C. Brady v Kromežihu (Morava)

staroizkušeno in poznato zdravilo, ki oživlja funkcije želodca in ga krepi, če je prebava motena.

Pristno le z zraven natisneno varstveno znamko in podpisom. (1436—1)

Cena steklenici 40 kr., veliki steklenici 70 kr.

Navedeni so tudi sestavni deli.

Marijaceljske kapljice za želodec dobivajo se pristno v Ljubljani: lekarna Piccoli, lekarna Mart-detschlager; v Postojini: lekarna Fr. Baccarich; v Škofji Loki: lekarna Karol Fabiani; v Radovljici: lekarna Aleksander Rohlek; v Rudolfovom: lekarna Dom. Rizzoli, lekarna Bergmann; v Pauerbachu: lekarna pl. Payer; v Kamniku: lekarna J. Močnik; v Črnomlju: lekarna Ivan Blažek.